

RUHSAL ARAŞTIRMALAR BÜLTENİ

**Aylık e-bülten
Kasım 2011 Yıl: 1 Sayı: 10
İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği**

Değerli Okuyucular,

Zaman değiştikçe bilim ve ruhsallık iki ayrı uçta, iki farklı kavram olmaktan öteye gidiyor. “Bedene ait” ve “ruha ait” diye tanımladığımız, birbirinden ayırdığımız bazı fenomenlerin bilimdeki ilerlemelerle birlikte, yakın bir zamanda aynı çatı altında açıklanacağı ve bilimin sınırlarının genişleyeceği günlere yakın olduğumuzu söyleyebiliriz. Bu ay sizlere bültenimizde zihin ve beyin, madde ve ruh düzleminde yeni araştırmalar doğrultusunda farklı bakışları getirmeye çalıştık.

Parapsikoloji araştırmalarında izlenmesi gereken yeni bilimsel yöntemler, kurulması gereken yeni modellerin gerekliliği tartışılmazken, diğer bir taraftan da, nörobilimdeki ilerlemeler ruhu ve bedeni birbirine yakınlaştırmaktadır.

Tüm bu gelişmeler elbette ki, söz konusu araştırmalarda daha fazla yol alınması gerektiğine işaret etmekte ancak, eskiden kanıtlanması zor olan bazı fenomenlerin yeni teknikler ışığında daha kolay biçimde doğrulanabilir oluşunu ortaya koymaktadır.

Bilim ve din, Ruh ve Madde arasında dualite sonucu çizilmiş, birbirinden kesin çizgilerle ayrılmış sınırlar içinde bulunduğumuz devrede silikleşiyor, kavramlar birbirinin içine geçiyor ve insan, madde, ruh ve evren kavramlarını bir bütün olarak algılama yolunda ilerleniyor. Bu yolda, yüzyıllarca süren çatışmalar, mücadeleler sonrasında günümüzde artık bilimsel kanıtların sunulduğu yeni veriler hızlı iletişim kanallarıyla tüm dünya ile paylaşılıyor, yeni anlayışlara zemin hazırlıyor.

Böyle bir süreçte kafamızdaki kavram karmaşalarına son vermek kendi fiziksel yapımız ve ruhsal özümüzü bir araya getirerek kafamızda hem bilim hem de ruhsallığa dair yeni modeller oluşturmak elimizde.

Bu yeni modelleri hiç kuşkusuz bilimin verileri ile destekler halde tutarak zihinlerimizi özgür bırakmak ve içsel rehberliğimize güvenmek bizleri yaratıcılığa sevk edecek ve her gün senaryosu bizim tarafımızdan tekrar tekrar yazılan hayatlarımıza yepyeni bir yol çizmek oldukça kolay bir hale gelecektir.

Bildiklerimizin sınırlarının dışına çıkmak üzere, yeni anlayışlar ve yeni yollarda buluşmak dileğiyle,

Sevgi ve saygılarımızla,

İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği

Bu Sayımızda...

DDA İçin Yeni Bir Alan – Ingo Swan

Nöroetik: Nörobilim ve Ruhsallık- Martha J. Farah, PhD

İRAD Kasım Ayı Etkinlikleri

DDA İÇİN YENİ BİR ALAN

Ingo Swann

Parapsikolojinin başarılı bir şekilde yapay psi (DDA) fenomenleri oluşturma konusunda yeni, yeterli ve matematiksel olarak ele alınabilen bir yöntem geliştirilmesinden sonra akla şu soru geliyor: Acaba parapsikoloji bunu yaparken bu fenomenlerin, kavranması daha zor ancak kültürel ve biyolojik açıdan daha önemli olan asıl örneklerini göz ardı etme eğilimi mi gösteriyor?

Bir konuda herhalde şüphesiz hem fikiriz: Her sistemin parazitlere benzer bazı entrikaları vardır ki bunlar sistemin bozulmasına yol açarlar. Çok fazla entrikası olan bir sistem en başından çalışmayacaktır.

Entrikalarla dolu bir sistemi çalıştırmaya kalkışan bir insan en sonunda çileden çıkacaktır. Demek ki bu durumda gerekli olan şey, sistemi entrikalardan arındıracak olan bir tür haşere temizleyicisidir. Güvenilir haşere temizleyicisi, çok gelişmiş insan beyinlerinin oluşturduğu bir sistemin, kendisinde "parazit" olduğunu itiraf edemeyeceğini bildiği için sahne gerisinde kalır. "Parazitin" varlığını itiraf etmek aklın şanına gölge düşürür, bu da kimsenin fazla araştırmak istemeyeceği bir durumdur. Bu yüzden haşere temizleyicileri beklenmedik aksaklıkları, hataları, kusurları, eksikleri ortaya çıkarmak için işlerini sessizce yapıyorlar. Ve sistem tekrar çalışabilir duruma geliyor. Çoğunlukla bu, her şeyiyle yepyeni bir sistem oluyor.

Hayatı boyunca DDA'nın incelikleriyle ilgilenmiş bir bilgin ve parapsikolog olan Dr. Jan Ehrenwald parapsikoloji'yi şöyle tarif ediyor: "Parapsikoloji, günlük hayat içerisindeki olağanlığın ötesine geçen telepati, durugörü ve psikokinezi gibi kısa süre öncesine kadar bilim sınırlarının dışında bulunan olayların sistematik araştırmasıdır. Parapsikoloji, insanın kendisi hakkındaki bilgisini araştırırken bilinmeyenleri bulup anlamaya çalışması yanında psikolojinin yeni bir sınırını oluşturmalıdır.

Fakat yine de parapsikoloji tam anlamıyla yeni bir saha açmıyor."

Parapsikoloji (ve onun atası olan psişik araştırma) bir yüzyıldan beri var. Bu zaman zarfı içerisinde paranormal yetenekler şevkle araştırıldı, ancak ne yazık ki fazla başarı elde edilemedi. Matematiksel sistem DDA'nın gerçekten var olduğunu gösterirken DDA'nın daha ileriye giden ve daha verimli olan asıl yönleri gün ışığına çıkmadı. DDA'nın bileşenleri hala kavranamamış durumda, öylesine ki parapsikologlar yüzyıllık bir arayıştan sonra şaşkıncı bu konuda kuşku duyanlar sevinç içerisinde.

Tuhaf bir durum. Her birimiz kendimizce duyu dışı algılamanın var olduğunu biliyoruz. DDA sürekli olarak kendiliğinden ortaya çıkıyor, hem de oldukça geniş bir alanda, ancak parapsikologlar onu bir türlü yakalayamıyorlar. Bununla birlikte parapsikoloji kendi çevresi dışındaki kaynaklardan sık sık sert tepkiler görüyor. Parapsikolojinin ve onun temsil ettiklerinin diğer bilimlerin -ki ayrıca bu diğer bilimlerin DDA ve psi hakikatleri dikkate alınmadan oluşturulmuş

tu- eksik yönlerini ortaya çıkardığını göz önüne alırsak, bu durum doğaldır. İnsan kendi sistemine odaklanmıştır. Psi karşıtı otorite-

lerin birçoğu paranormal olayların varlığı kanıtlanırsa kendi sistemlerinin yanlış olduğunun ortaya çıkacağını itiraf ettiler.

Görüldüğü gibi tepkilerin sebepleri açıkça ortadadır. Ancak, bununla parapsikolojinin genel olarak ilerleme göstermeyişi açıklayabiliyor muyuz? Resmi olmakla birlikte parapsikologların kendileri de ilerlemenin yavaş olduğunu kabul etmektedir. Aralarından çok azı herhangi bir paranormal fenomenin tam olarak var olduğunu resmen ilan etmektedir. Hala daha ısrarla araştırmakta olduklarını söylemektedirler. Varlığı bir türlü resmen ilan edilmeyen şeyin, hala gerçekten keşfedilmemiş olduğunu göstermektedir. Ve artık yüzyıllık gayretli çabalardan sonra parapsikologların paranormal

olayları araştırmakta kullandıkları sistemlerin eksik yönlerini tespit etmelerinin zamanı gelmiştir.

Duyular dışı algılamadaki hareket tıpkı çöllerdeki kumulların gösterdiği muazzam kaymalara benziyor; kaymalar ince ve sürekli akarak oluyor. Kim bilir, belki de parapsikolojinin keskin nalları kumlara batıp kalan atlarla yaklaşmaya çalıştığı zamanla ortaya çıkacaktır?

Bu benzetme, içimizde var olan olan hakikatin, yani duyular dışı algının gelecekte umulan gelişimin etrafında seyredeceği odak noktasını göz önünde tutmamıza yardımcı olacaktır. Ayrıca Dr. Ehrenwald'ın şu derine inen görüşünü de anlamamızı kolaylaştırıyor: "Deneylerle elde edilen kanıtlar, ne dereceye kadar günlük hayatın şartları altında kendiliğinden ortaya çıkan DDA fenomenlerinin bir laboratuvar kopyası olarak kabul edilebilir? Kendimize şunu sormalıyız: Acaba DDA laboratuvar deneylerinde gözlemlediğimiz "basit" şeyleri işlerken, tarihin başlangıcından beri insanları şaşırtan ve korkutan gerçekten önemli psi olaylarının "aslını" gözden kaybetme tehlikesiyle mi karşı karşıyayız? Kapıyı bir parça araladığımızda belki de kaybettiğimiz paranormal hakikatin sadece mikroskobik bölümlerini algılayabiliyoruz."

Yeni şeyler karşısındaki düşünme şeklimizi göz önüne aldığımızda yeni hakikatler ve fikirler garip karşılanıyor. Yeni bir şey tanıtan her yazar okuyucuyu bilinmeyene yaklaştırmak için onun bildiği kavramlarla çalışmak zorundadır.

Duyular dışı algılamının etki sahasına gelince, yeni bir alanın oluşturulması iki önemli sebepten dolayı oldukça güçtür;

1.DDA Zor Kavranır

Yüzyıllık bir araştırmadan sonra dahi "duyular dışı" diye adlandırdığımız fenomenler tam olarak anlaşılammıştır. Bununla birlikte anlamamıza yardımcı olacak bazı normal yönergeler vardır.

Parapsikolojinin yeterli derecede gerçekleştirdiği klinik deneyler karşısında bu fenomenlerin varlığını inkar etmek imkansız gibi görünmektedir. Kanıtlar gerçekten de çok büyüktür, ancak DDA'yı harekete geçiren mekanizma bulunamamıştır, öylesine ki, değişik DDA fenomenlerinin asıl prensiplerine yaklaşılmamıştır.

Bugüne kadar kullanılan araştırma metotları çerçevesi dahilinde duyular dışı olaylar kendilerini pek iyi somutlaştıramamışlardır. Bu yüzden de DDA'nın varlığına devamlı inananlar dahi sürekli hareket halinde bulunan bir gölgenin, bu gölgeyi neyin oluşturduğunu bir türlü keşfedemeden, peşinde oldukları duygusuna kapılabilmektedirler. Buna bağlı olarak duyular dışı algı hiçbir zaman standartlaştırılmış bir konuma ulaşamamıştır. Hatta bu fenomeni inceleyen bilim dalının, yani parapsikoloji'nin dahilinde bile ulaşılammıştır.

2.DDA Yanlış "Etiketler" ile Damgalanıyor da Olabilir

DDA'nın görünmez ve kavranamaz doğası kalıcı bir şaşkınlık oluşturmaya yetmiyorsa bile bunu, görünmeyeni tanımlamak için kullandığımız kavramlar başarıyor. "Duyular dışı algılama (DDA)", "telepati", "durugörü", "psikokinezi" gibi kavramlar uzun süreden beri kullanmakta olduğumuz kelimeler ancak hiç kimse de tam olarak ne anlama geldiklerini bilmiyor.

Burada sözünü ettiğimiz problemi biraz açmak için "Telepati" kavramını örnek olarak alıyoruz.

Telepati, iki kişinin zihinlerinin doğrudan iletişimi ya da bir zihnin diğer bir zihin ile normal duyuşsal kanalların dışındaki başka kanallarla iletişimi olarak değişik şekillerde tanımlanıyor.

Bu tanımlamalar sonuç itibariyle doğru içeriklere sahip olabilirler. Ancak şu anda elimizde bu tanımların içeriğini temellendirecek hiçbir kanıt yoktur.

En iyi ihtimalle şöyle söylenebilir: Bir kişide var olan düşüncelerin bir başka kişide ortaya çıkması şeklinde bir veya daha fazla kişinin zihni ile başka bir veya daha fazla kişinin zihni arasında herhangi bir irtibatın bulunduğu durumlar vardır. Bir zihnin bir diğerine bir şeyleri doğrudan "gönderdiği" ve diğerinin de bunları "aldığı" sadece bir tahminden ibaret. Bununla beraber, aslında var olabileceğini düşündüğümüz bir şeyin tanımı olmalarına rağmen, buna benzer kavramlar ve unsurların neler olduğu hiçbir şekilde bilinmeyen, görünmeyen şeyler olarak kabul ediliyorlar ve bu yüzden gerçekten de böyleymişler gibi tarif ediliyorlar.

“Telepati” sözcüğünün oluşumunu göstermek için bu kavram daha yakından incelenmeye değer. Telepati kavramı 1882 yılında F. W. H. Myers tarafından ortaya atıldığında temel amaç, uzaklık anlamına gelen Tele sözcüğünü Empati (psikolojide başkalarının ruhsal haletini anlayabilmek Ç.N.) sözcüğü ile birleştirmektir. Bu bariz bir hakikatin ismi olacaktı, nedensel bir açıklama gerektiren, iki kişinin düşüncelerinin buluşmasına verilen bir isim. Bu kavram şöyle tanımlandı: “Bilinen duyu organlarını kullanmadan düşüncelerin aktarılması”. Myers, bu kavramla tam bir açıklama getirilmediğini söylemişti; ancak bu kavram yine de bir açıklama olarak algılandı.

On yıl önce elektromanyetik ışınım keşfedilmişti, hemen ardından da radyoaktif ışınımın varlığı kanıtlandı. Bundan sonra telepati, ışınım ve radyasyon anlayışına dahil edildi. Bu noktadan itibaren ruhun da ışınımında bulunduğu ve ışınım esnasında kendisinden çıkan şeyin belli bir mesafe üzerinden “yayınlandığı” ve tıpkı radyoda olduğu gibi bu yayının başka bir zihin tarafından alındığı farz edildi. Telepatinin görünmeyen ve bilinmeyen unsurları, şimdi elimizde model olarak bulunan ışınım ve radyasyonunkilere benzetiliyordu; bu benzetme uygun gibi görünüyordu ve bu şekilde kabul edildi.

Bugün artık bilinen ışınım ve radyasyon şekillerinin mümkün olmadığı ortamlarda dahi telepatinin gerçekleştirebildiği biliniyor; demek ki ışın yayma teorisi yanlış. Buna rağmen telepatiye bakış açımız değişmedi, sanki onun öyle işlediğini biliyormuşuz gibi. Düşünce şeklimiz bu etiket tarafından zincire vurulmuş olarak kaldığı sürece, telepatinin mümkün olan diğer mekanizmalarını dikkate almaya başlayamayız.

Zihniyetimiz (buna bağlı olarak düşüncelerimiz ve anlayışlarımız da) buna benzer, sadece tanıdığımızı sandığımız şeylere dayanan birçok etiketle yapıştırmalar kapatılmıştır. Bütün bu etiketler yığınını “evrenin temsili” olarak adlandırabiliriz. Şeylerin içeriklerini anlayabilmek için, onları bir takım formlara sokmaktan vazgeçemediğimiz sürece, bilinmeyen asıl gerçekleri bizim için saklı ve bilinmeyen kalacaktır. Her psişik fenomen,

böyle bir etiketle adlandırılmıştır ve parapsikoloji bu yolla oluşturulmuş çerçeve içerisinde cesurca kavgasını sürdürmektedir.

Yeni Gerçekler ve Fikirler - Eski Etiketler

Şu soru sorulmadan edilemiyor: DDA hakkındaki yeni gerçekler ve fikirler, eski tanımlamalara tabi kılınabilir mi? Bütün tanımlar ve isimler, sözlükte ortaya çıkıp günlük konuşma dilinin bir parçası olduktan sonra, kendileri hakkındaki düşünme şeklimizi kalıba soktuklarından dolayı, bu soru önemlidir.

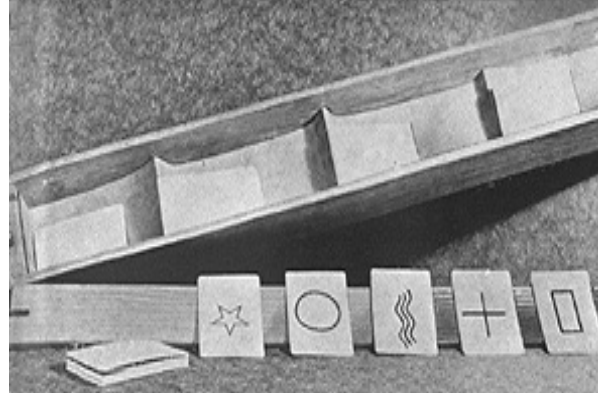
Bu soru sorma şekli, elinizdeki kitabın içeriği açısından büyük bir öneme sahiptir. Örneğin 1971 yılında, psi testlerinde ilk defa gönüllü bir denek olduğumda telepati, durugörü ve beden dışı tecrübe yeteneklerimi, kavramların yardımıyla ki o zamanlar kavramları nasıl algılıyorsam o şekilde harekete geçirmeye çalışıyordum. Sonuçlar negatifti ve duygusal açıdan bakıldığında da oldukça küçük düşürücüydü.

İlk alman sonuçlar, aslında beni sadece tek sonuca götürüyordu. O da şuydu: Ben, hiçbir DDA yeteneğine sahip değildim ve bununla konu kapatılabildi. Ancak ben buna bir türlü inanamıyordum, özellikle de DDA yetenekleri sıkça ispat edilmişken. Başarısızlığa uğrayan ilk denemelerimin karşısında, yaşadığım duyu dışı doğası açıkça ortada olan bazı olaylar vardı. O halde hata nerede idi?

Bunu anlamamız için beynin temel işleyiş biçimlerini konu alan bazı kitaplar (ki bunların hemen hemen hepsini incelemeye aldım) yardımcı oluyor.

Jr. Lawrence Hinkle, önemle kaydediyor: “Bilgiler ile ilgilenen organ olan beyin, cevaplarını ve tepkilerini de daha önce kendisine yüklenen bilgiler doğrultusunda organize eder. Bu bilgiler (dolaysız zihniyetler ve dolaysız durum hakkındaki şuurlar gibi), tüm hayatın tecrübeler zincirinde, bir kişilik olarak gelişirler ve beynin herhangi bir durum karşısında göstereceği tepkinin şeklini tayin ederler.”

Bu bilgi sayesinde, kendiliğinden ortaya çıkan (birçok başka kişi gibi, benim de birçok defa yaşadığım) DDA tecrübelerinin, entelektüel öğrenme yeteneğimin

tecrübeler üzerine düşünme şekliinden tamamen farklı olduğunu yavaş yavaş kavramaya başladım.

Kendiliğinden ortaya çıkan DDA tecrübeleri, kendilerine özgü kural ve mantığa göre gerçekleşiyorlar (ve genellikle de normal entelektüel şuuru şaşkınlığa uğrattıyorlar). Fakat entelektüel kavrayışı (daha önce yüklenen bilgileri) çıkış noktası olarak ne zaman bir DDA tecrübesi gerçekleştirmeye çalışsam, hiçbir şey olmadı. "Telepati" kavramının kullanımı, ruhumla bir başka kişinin ruhu arasında bir temas oluşturmadı; "durugörü" kavramının kullanımı, durugörü durumunu gerçekleştirmede; "kişinin değişik bir şuur haline" ulaşması deneylerine olan entelektüel yaklaşım da fazla bir yardım sağlamadı. (Zaten hangi değişik şuur haline ulaşılması gerekiyordu ki?)

Elimin altında, bana entelektüel açıdan yardıma olan yığınla kavram bulunmasına rağmen, DDA'nın kendi temelleri ve öğrenen beynin idrak edemediği mekanizmalar doğrultusunda çalıştığı ve doğru işlediği sonucuna vardım. Bu tanımlamalar ile asıl DDA mekanizmaları arasında doğrudan bir bağlantı yoktu. Başka bir deyişle: Asıl DDA tecrübeleri karşısında, benim önyargılarım sadece bir süzgeç ya da bir engeldi. Önyargılar yüzünden entelektüel olarak tecrübe edilmesi gereken hakkında zihinsel bir beklenti durumu oluşuyordu ki bu önyargı da aslında (sonradan ortaya çıktığı üzere) DDA hakikatinin bir gölgesinden ibaretti. Ancak bu önyargıların gücünden kurtulmayı öğrendiğim zaman DDA mekanizmaları serbest kalabildi.

Şimdi tekrar, "DDA hakkındaki yeni gerçekler ve fikirler, eski tanımlamalara tabi kılınabilir mi?" sorusunu soracak olursam, (on altı yıllık derin tecrübelerime dayanarak) bunun ancak minimum düzeyde gerçekleşebileceği kanısındayım. DDA'nın gerçek mekanizmalarını, eski tanımlamalardan tamamen bağımsız olarak kavramayı öğrenmeliyiz. Çünkü bu kavramların doğruluğunun, bir yüzyıldan beri hala kanıtlanmamış olması, bunun için yeterli bir nedendir.

Yeni alanın bir temel unsuru şudur: İnsan sanıldığı gibi aksine, ruhsuz bir hayvan değildir. Bu düşünceleri

göz önünde bulundurursak, duyular dışı algının yeni alanını şekillendirmek, pek de öyle gıpta edilecek bir görev değil. Bir yanda, gözle göremediğimiz bilinmeyenler var. Diğer yanda ise kabul edilmiş ve geçerli görülen etiketler var. Bunlar, durum hiç de öyle olmadığı halde, bizi neyle uğraştığımızı biliyormuşuz entelektüel inancına götüren önyargılardır.

Akademilerin ve bilimlerin ileri sürdüğü gibi, insanın ruhsuz/hissiz/dilsiz bir hayvan olduğu kanısında değilim. Hayattaki kişisel tecrübeler, hakikatin geçerli olan tek ortak paydasını oluşturuyor. Bunlar, çoğu zaman aldatıcı olan etiketlerden daha önemli. Etiketlerin içeriklerini anlamak konusunda insanlar oldukça cahil olabilirler. Bu etiketleri rahatlıkla kullanabilenler karşısında, kişi aşağılık duygusuna kapılabilir. Oysa asıl cahiller, etiketlerin buyruğu altında kalanlar ve bu etiketlerin içerikleri hakkında hemen hemen hiç kişisel tecrübeleri olmayanlardır.

Kişisel tecrübe, hakikati gerçekten bulmanın tek yoludur. Kişisel tecrübe, gerçekçiliğe götürür ve önyargı oluşturmaktan daha yüksek bir düzeydedir. Şu bir gerçek ki, kişisel tecrübeyle idrak el ele ilerler.

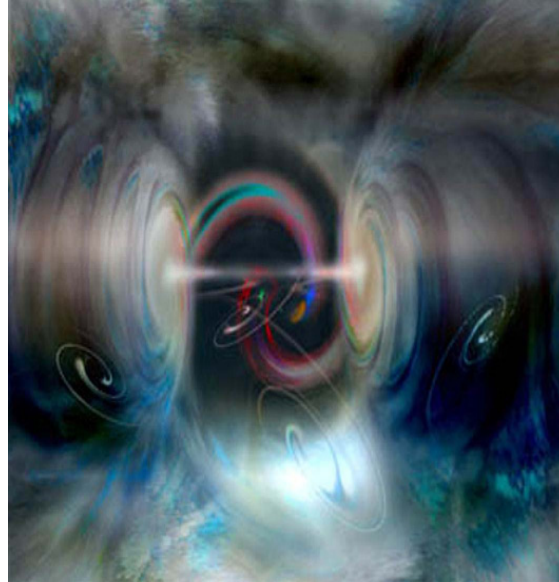
Duyular dışı algılamanın, bugüne kadar göz ardı edilen baskın bir özelliği var. Her seferinde söz konusu olan, yemek yemede, uyumada ve düşünce resimleri oluşturmada olduğu gibi, bu bir tecrübedir. Bu baş döndürücü, yıpratıcı, şaşırtıcı

veya yüce bir tecrübe olabilir, ancak sonuç itibarıyla bir tecrübedir. Başka bir deyişle; DDA'nın bilinen tüm şekilleri, şuurumuza kişisel tecrübeler olarak giren herhangi bir türün psikik-metabolik fonksiyonlarıdır.

Sadece keyfi bir şekilde bir araya getirilen kavramlarla evreni temsil ederek, gerçek duyular dışı algılama ile temasa geçilmez. DDA, sadece tecrübeler evreninde yaşanabilir ve kendi kural ve gerçekleri çerçevesinde gerçekleşir.

Demek ki, DDA'yı gerçekten kavrayabilmek için, kişisel tecrübe, burada oluşturmaya çalıştığım DDA'nın yeni alanı çerçevesi dahilinde ana şarttır.

*Ingo Swann,
Kitaplarından Derleyen: Nusret Yılmaz*

NÖROETİK: NÖROBİLİM ve RUHSALLIK

Martha J. Farah, Çeviren: Nurhan Gevrek

Nörobilim insan davranışına ilişkin algımıza meydan okudukça, metafiziğe ilişkin yeni sorular kafamızda belirlemeye başlıyor. Elbette ki davranışı anlamak politikalarımızı ve eylemlerimizi etkiliyor, ancak bu tarz etkiler zihinsel ve fiziksel olana ilişkin kavramlarımızı yeniden düzenlemeye göre ikincil derecede önem taşımaktadır.

Nöroetiğin önemli bir görevi, zihin – beyin etkileşimi anlayışında geleneksel anlayışla, gelişen yeni anlayışı bir araya getirmek ve uzlaştırmaktır. Geleneksel anlayışa göre beyin maddesel bir sistemdir, buna karşılık zihin ondan çok farklı bir kavramdır. Son dönemde gelişen anlayışımızda bu düalizmden uzaklaşmakta, farklı bir bakış ortaya çıkmaktadır.

Basit anlamda sezgi, pek çok büyük filozofun çalışmalarında olduğu gibi, bir zihne sahip olan ve nedenler sonucu hareket eden insanlar ve fizik kurallarına göre harekete eden beden arasında temel bir metafizik ayrıma dikkat çekmektedir.

Fiziksel sistemlerin sinirsel dokularında yer almayan “bilis” ve “duygu” kavramları çerçevesinde gelişen nörobilim karşısında bu düaliteyi, bu ayrımı savunmak pek mümkün görünmemektedir.

Çoğu insan, insanların görüp dokunabildiğimiz 100-200 kilo maddeden daha fazla öze sahip olduğuna inanmaktadır. Ancak, hala Nörobilim ilerledikçe insan zihni maddesel bir sistem fonksiyonundan daha fazla bir şey olarak algılanmamaktadır.

Bu ilk olarak onlarca yıldır süren çalışmalar sonucu otomatik kontrol mekanizmalarının algılanması sonucu açıklık kazanmış oldu. Ne var ki, bu tarz modeller zihin ve beyine ilişkin düalist anlayışımızı ciddi bir biçimde tehdit etmemektedir. Hala makinanın içindeki hayaletle inanabilirsiniz ve basit bir biçimde, renk, görüntü ve hareketin hayaletin değil, makinanın özellikleri olduğu sonucuna varabilirsiniz.

Nörobilim, kişiliğin mekanizmalarını ortaya çıkarmaya devam ettikçe, bu tanım değişmeye zorlanmaktadır.... Beyin – görüntüleme çalışmaları.... göstermektedir ki, pek çoğumuz için önem taşıyan psikolojik özellikleri de içeren bireyselliğimizin önemli yönlerinin beyin fonksiyonları ile bağlantısı vardır. Bu özelliklerdeki farmakolojik etkiler insan kişiliğinin fiziksel temelleri olduğunu göstermektedir. Selektif Serotonin Geri Alım İnhibitörü (SSRI) günlük problemleri halletmemize yardımcı olabilir. Bir düzenleyici günlük aktivitelerimiz yolunda tutmamıza yardımcı olabiliyorsa, insanların bedenlerine bağlı olmayan şey nedir? İnsanlar hakkında bedenlerine bağlı olmayan nelerden söz edilebilir?

Bir düalist bu soruyu yanıtlarken, bilinç ve ruhsallığın fizikten ayrı olduğunu savunabilir. Şu anda nörobilim bu zihinsel fenomenle ilgili de iç bağlantıları kurmaya devam etmektedir. Beyni hasar görmüş hastalar ve normal insanlarla yürütülen bilinç araştırmaları bilinç farkındalığının güvenilir sinirsel bağlantılarını kurma konusunda başarıya ulaşmıştır.

Yakınlarda gerçekleştirilmiş olan nöro görüntüleme araştırmaları Budist meditasyonu ya da Hristiyan ibadet törenlerine benzer dini trans durumlarında karakteristik bir beyin aktivitesi modelini göstermiştir.

Bilimadamları ve teologlar bilimin doğal hayata bakışı karşısında dini inançları koruma sürecinde uzun mücadeleler yaşamışlardır. Bir insanın fiziksel halinden daha fazlası oluşu, insan ruhunun derinlerine inmekte ve tüm dünya dinlerinin merkezi anlayışını oluşturmaktadır. Nörobilim, sadece algı ve otomatik kontrol mekanizmasının değil, kişilik, bilinç ve ruhsallığın da makinanın özellikleri olabileceğini göstererek bilim ve ruhsallığı ayıran bu görüşe meydan okumaya başladı. Eğer öyle ise, tüm bunlar makinanın özellikleri ise neden hala içerde bir hayalet aramaya devam edelim ki?...

İRAD KASIM AYI ETKİNLİKLERİ

Adres değişikliği nedeniyle Kasım Ayı etkinlikleri düzenlenmemiştir.

Yeni etkinlik adresimiz aşağıdadır.

1408 Sk. No: 6 Kat:5 Daire:10

Alsancak - İzmir

(Alsancak Cami Karşısı)

Not: Bilgi için lütfen 464 00 17 no'lu telefonumuzu arayın.